

Avui a la Sagrada Família

Ds, 6/11/2010 per Francesc Romeu

[Pensa-t'ho bé!](#)

Aquesta nit ja ha dormit a Barcelona, al Palau de l'Arquebisbat, el papa Benet XVI, després que ahir hi arribés -cap els volts de les deu de la nit, per sopar i descansar- al final d'una intensa jornada com un pelegrí més en el santuari de l'apòstol sant Jaume a Santiago de Compostel·la. Ahir, doncs, vam tenir la imatge bonica d'un successor dels apòstols, d'un papa, que visita un lloc de peregrinació d'un altre apòstol ben venerat. Després, arribat ja al Bisbat, encara va tenir el distingit detall -absolutament improvisat- de sortir a saludar per la finestra del saló d'audiències als qui s'havien concentrat a la Plaça de la Catedral. Tot un gest! Ara, d'aquí a poques hores, a les nou del matí, el veurem encaminar-se, en un cotxe ben visible, cap al temple de la Sagrada Família per fer-ne la seva dedicació en la missa de les 10 del matí.

Ben segur que serà una celebració molt entranyable i que podrem veure el somni de l'arquitecte Antoni Gaudí ben assolit. Els símbols litúrgics que s'utilitzen per fer la dedicació d'una església són també els símbols que Gaudí ja havia pensat per a la seva immensa església. Tinguem en compte que l'arquitecte Gaudí, ja a principis del segle XX, estava subscrit a les principals revistes litúrgiques i teològiques del moment i que són les que van inspirar aquesta gran llibre obert i il·lustrat que és l'exterior i l'interior del temple de la Sagrada Família.

En primer lloc, avui, hi haurà el símbol de l'aigua, atès que un primer signe serà beneir les parets de l'interior del temple amb l'aigua beneïda. Però resulta que Gaudí ja va pensar en el temple com si estigués travessat per un gran riu ple d'aigua, al voltant del qual creixien les 52 columnes que, en forma de palmera, són com un immens oasi a dins del desert de la ciutat. Era la visió del profeta Ezequiel.

El segon símbol serà el de l'oli, que servirà per ungir l'altar i les parets del temple. L'oli és un signe extret de l'oliva, fruit de l'olivera que és un dels arbres de cultiu més típic en les nostres riberes mediterrànies. Doncs bé, Gaudí ja va pensar en introduir tots els elements, els fruits i els arbres de la natura en les seves façanes, sobretot en la del naixement que ens remet a contemplar Jesús enmig de tota la creació, entre arbres, tortugues, cargols, llangardaixos, camaleons, esquirols i altres animals, plantes i flors.

Un tercer element serà l'encens que cremarà sobre l'altar i que farà ben visible una columna de fum perfumat que pujarà des de l'altar cap el cel. Aquest és el símbol de la pregària de la comunitat reunida que també puja des de l'altar cap al cel. Però és que Gaudí, a través de grans vitralls i llanternes ja va preveure, que des de l'interior de la nau de l'església i fins i tot des de l'interior de la cripta es

pugui veure directament el cel, el lloc on acaben les nostres pregàries.

Finalment, el quart i últim símbol serà el de la llum, quan s'encenguin els ciris de l'altar i s'encengui tota la il·luminació elèctrica de la nau. No cal dir que, quan això succeeixi tots ja haurem vist abans la il·luminació natural que té la Sagrada Família, una il·luminació zenital, única, que el mateix Gaudí ja havia pensat, superant amb escreix la il·luminació clàssica de les esglésies neogòtiques.

Per tant, aigua, oli, encens i llum, quatre símbols que s'utilitzen en la cerimònia de dedicació de les esglésies però que el nostre genial arquitecte ja havia predit, anticipadament, per al seu temple. Mentre tot això succeeixi, aquest matí, els qui estiguin a l'interior de l'església veuran una nau summament sòbria i austera, presidida per una altar central i tres imatges: Jesús a la creu (sobre l'altar), la Mare de Déu a la dreta i sant Josep a l'esquerra, és a dir, tota la Sagrada Família. I res més. En canvi, contrarestant amb l'austeritat de l'interior, tota la gent que hi hagi a fora del temple veurà els fenomenals retaules artístics de les seves façanes: la del Naixement, la de la Passió i -tot just iniciant-se- la de la Glòria.

Això és el que volia Antoni Gaudí, que tothom pogués veure a fora el que normalment s'amaga a l'interior dels temples: Que la Sagrada Família fos "l'atri dels gentils" on s'hi reuneixen creients i no creients, però on tothom hi pugui veure i llegir tota la història de la salvació humana. Una salvació que no resta amaga per a ningú i que ell va tenir la gràcia de saber presentar en una obra que restarà més enllà del seu temps i, fins i tot, del nostre. Estic ben segur que Benet XVI sabrà valorar perfectament la manera com en la Sagrada Família hi conflueixen la cultura i l'art, dues coses que sabem, ben del cert, que a ell li apassionen. I ben segur que això serà motiu perquè ens conegui i ens estimi una mica més als catalans. Es fa tard: Me'n vaig cap a la Sagrada Família!